

Fremsat den 7. november 2024 af social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af barnets lov og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Ændring af underretningsbestemmelse og præcisering af målgruppe for hjælp og støtte til børn og unge med nedsat funktionsevne m.v.)

§ 1

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændringer:

- I § 3 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.«
Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.
- I § 3, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.
- I § 36 ændres »barnets handlekommune« til: »barnets eller den unges handlekommune eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter denne lov«.
- I § 86, stk. 1, 2. pkt., udgår »den indgribende kroniske eller langvarige«.
- I § 87, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »funktionsevne«:
»eller den indgribende lidelse«.
- I § 104 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning i henhold til § 103, stk. 2, træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede.«
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.
- I § 104, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.
- I § 137, stk. 1, 1. pkt., ændres »indsatser« til: »støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i

denne lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet«.

9. I § 143, stk. 4, indsættes efter »om«: »indsatsen eller«.

10. I § 145, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.«
Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

11. I § 145, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.

12. I § 145, stk. 2, ændres »nr. 5 og 7« til: »nr. 6 og 8«.

13. I § 214, stk. 2, ændres »har bopæl« til: »opholder sig«.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 329 af 9. april 2024, § 9 i lov nr. 661 af 11. juni 2024 og § 3 i lov nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

- I § 9, stk. 3, indsættes efter »efter lov om social service«:
», efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov«.
- I § 9 a, stk. 1, indsættes efter »18 år«: », herunder et ufødt barn,«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 10, finder ikke anvendelse for afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets

lov, der er truffet før lovens ikrafttræden. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Udvidelse af barnets eller den unges klageadgang efter barnets lov
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Udvidelse af mulighed for økonomisk støtte til forældre i forbindelse med møder om barnet eller den unge
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Præcisering af reglerne og udbedring af fejl
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Social- og Boligministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder for det første forslag om at udvide muligheden for efter barnets lov at yde støtte til dækning af udgifter til forældres transport ved møder om barnet eller den unge i forbindelse med støtte efter barnets lov, således at der foruden støtte til møder i barnets eller den unges handlekommune kan gives støtte til dækning af udgifter til forældres transport i forbindelse med møder, hvor barnet eller den unge opholder sig. Det kan f.eks. være relevant i tilfælde, hvor barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune.

Lovforslaget indeholder videre forslag om at udvide barnets eller den unges muligheder for at klage over afgørelser efter barnets lov, således at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, vil kunne indbringe en afgørelse om social stofmisbrugsbehandling for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 (herefter retssikkerhedsloven), når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, i lighed med afgørelser om andre støttende indsatser efter barnets lov, herunder behandling af barnet eller den unge.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om præciseringer

i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024. Det drejer sig blandt andet om at præcisere kommunernes hjemmel til at træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede, når barnet eller den unge har anmodet herom. Samtidig indeholder lovforslaget forslag til præciseringer, der skal sikre ensretning af sprogbrugen i bestemmelserne om merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om rettelse af fejl i barnets lov og i retssikkerhedsloven. Det drejer sig blandt andet om reglerne vedrørende kommunernes behandling af underretninger om børn og unge, i reglerne om børne- og ungeudvalgets godkendelse af foreløbige afgørelser om bl.a. støtte efter barnets lov og i reglerne om muligheden for efter barnets lov at underrette kompetente myndigheder i Grønland og på Færøerne.

Det overordnede formål med forslaget er at tydeliggøre retstilstanden i forhold til støtte til børn og unge i udsatte positioner og for børn og unge med funktionsnedsættelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidelse af barnets eller den unges klageadgang efter barnets lov

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3 i barnets lov, at børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i følgende sager 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, 5) behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, 8) ungestøtte efter §§ 114-116 og opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år, og 9) sager, der behandles efter §§ 142, 143, 146-148 og 151.

Det følger af bemærkningerne til § 3 i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 131, at bestemmelsen indebærer, at barnet eller den unge kan udøve partsbeføjelser, det vil sige har partshabilitet, i de anførte sager om særlig støtte, når barnet eller den unge er fyldt 10 år. Det følger også af bemærkningerne til bestemmelsen, at forældremyndighedsindehaverens partsbeføjelser består uafhængigt og ved siden af barnets eller den unges partsbeføjelser, ligesom børn og unges partsstatus og retten til at lade sig repræsentere udøves af forældremyndighedsindehaveren for børn under 10 år og for børn og unge under 18 år i sager om hjælp og støtte efter barnets lov, der ikke er omfattet af § 3.

Det fremgår af § 33, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene skal iværksætte social behandling, jf. § 101, stk. 1, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 22. januar 2024 (herefter serviceloven), af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, der medfører, at barnet eller den unge ikke kan fungere i forhold til familie, uddannelse, arbejde eller skole. Bestemmelsen omhandler dermed de særlige tilfælde, hvor stofmisbruget har udviklet sig sådan, at barnet eller den unge har svært ved at fungere i dagligdagen og herunder at modtage almindelig støtte efter reglerne om støttende indsatser efter § 32, førend der er sat en behandling i gang i forhold til stofmisbrugsproblemet. Det fremgår af § 33, stk. 2, i barnets lov, at en afgørelse om stofmisbrugsbehandling efter stk. 1 træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Bestemmelsen supplerer adgangen til at træffe afgørelse om behandling af barnet eller den unge, herunder social stofmisbrugsbehandling, efter § 32, stk. 1, nr. 5, i barnets lov.

Det fremgår af bemærkningerne til § 33 i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 195-196, at bestemmelsen er en videreførelse af servicelovens § 101, stk. 1 og 4, for så vidt angår børn og unge under 18 år, og de regler om en behandlingsgaranti, der med hjemmel i servicelovens § 101, stk. 12, var fastsat i §§ 1 og 3-5 i dagældende bekendtgørelse nr. 714 af 19. juni 2013 om garanti for social behandling for stofmisbrug til unge under 18 år i særlige tilfælde. Det fremgår endvidere, at bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen

har pligt til at iværksætte et socialt behandlingstilbud til børn og unge med alvorligt stofmisbrug inden for 14 dage fra henvendelsen fra barnet, den unge eller forældrene, når betingelserne herfor er opfyldt. Kommunalbestyrelsen skal oplyse sagen efter reglerne herom i barnets lov og vurdere, om barnets eller den unges stofmisbrug er så alvorligt, at der vil skulle iværksættes et behandlingstilbud inden for 14 dage.

Det fremgår af § 145, stk. 1, i barnets lov, at følgende afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, efter reglerne i retssikkerhedsloven 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, 5) behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, og 8) ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 145, stk. 1, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 411-412, indebærer bestemmelsen, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, har ret til at indbringe en række konkrete afgørelser for Ankestyrelsen.

De afgørelser, der kan indbringes af barnet eller den unge, er afgørelser efter de konkrete bestemmelser, der er opregnet i § 145, stk. 1, nr. 1-8, og beslutninger efter § 48, stk. 1, jf. § 145, stk. 4. Ankestyrelsen skal behandle en klage efter § 145 efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov fremgår ikke af § 3 eller blandt de afgørelser efter § 145, stk. 1, der kan indbringes for Ankestyrelsen af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Et afslag på social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov vil imidlertid kunne påklages af forældremyndighedsindehaveren efter § 144 i barnets lov.

2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Efter barnets lov har barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, ikke efter gældende regler samme rettigheder og beføjelser i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov som i andre sammenlignelige sager efter barnets lov, bl.a. sager om støttende indsatser efter § 32, som efter stk. 1, nr. 5, kan omfatte behandling af barnet eller den unge.

Det er Social- og Boligministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt af hensyn til barnets eller den unges retssikkerhed at sikre, at børn og unge, der er fyldt 10 år, i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 får de samme rettigheder, som gør sig gældende i andre sager om støttende indsatser efter barnets lov, hvor børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver selvstændige partsbeføjelser og kan klage over afgørelser i sagen til Ankestyrelsen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide bestemmelsen om barnets eller den unges partsbeføjelser i § 3 i barnets lov, således at det sikres, at børn og unge, der er fyldt 10 år, vil kunne udøve partsbeføjelser, det vil sige have partshabilitet og dermed kunne udøve egne rettigheder i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov.

I sammenhæng hermed foreslås at udvide barnets eller den unges klagemuligheder efter barnets lov, således at det sikres, at børn og unge, der er fyldt 10 år, vil få mulighed for at klage over en afgørelse om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov. Konkret foreslås det at indsætte et nyt nummer i § 145, stk. 1, som eksplicit fastsætter, at barnet eller den unge, der fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven. Forslaget indebærer ikke ændringer i kravet om, at den unge, der er fyldt 15 år, skal samtykke til social stofmisbrugsbehandling efter § 33.

Forslagene vil medføre, at barnets eller den unges rettigheder i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov i de særlige tilfælde, hvor barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, sidestilles med barnets eller den unges rettigheder i sager om bl.a. støttende indsatser efter § 32 og anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 10 og 12, og bemærkningerne hertil.

2.2. Udvidelse af mulighed for økonomisk støtte til forældre i forbindelse med møder om barnet eller den unge

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 35 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen kan yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte. Adgangen til at træffe sådanne afgørelser omfatter bl.a. udgifter i forbindelse med konsulentbistand, jf. § 30 i barnets lov, og udgifter i forbindelse med støttende indsatser efter § 32, stk. 1 i barnets lov eller foranstaltninger efter § 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, udgifter i forbindelse med en anbringelse eller udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem børn og forældre under barnets anbringelse uden for hjemmet. Adgangen til at yde økonomisk støtte efter bestemmelsen er i visse tilfælde transgbestemt, jf. § 35, stk. 2 og 5, i barnets lov.

Det fremgår af § 36 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan yde støtte til dækning af udgifter til forældres transport i forbindelse med møder i barnets handlekommune.

Bestemmelsen indebærer, at det alene er muligt at yde øko-

nomisk støtte til forældrene i tilfælde, hvor der afholdes møder i barnets handlekommune. Grundet bestemmelsens ordlyd kan det være uklart, om det også gælder møder i den unges handlekommune.

Det følger af bemærkningerne til § 36 i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 201, at bestemmelsen giver hjemmel til, at barnets handlekommune kan dække forældres udgifter til transport til møder i barnets handlekommune, når forældrene har bopæl i en anden kommune.

Det er efter gældende ret ikke tydeligt, hvilke møder der er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen i barnets lov svarer til den tidligere gældende § 71, stk. 9, i serviceloven. Det følger imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, da den blev indført i serviceloven, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 268, at bestemmelsen giver hjemmel til at dække udgifter til transport i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet. Bestemmelsen blev således oprindeligt indført i forbindelse med anbringelsesreformen som konsekvens af ændringer i retssikkerhedslovens regler om handlekommune som følge af lov nr. 397 af 28. maj 2003, hvormed det blev relevant at give hjemmel til dækning af forældres udgifter til transport i situationer, hvor forældrene fraflytter den anbringende kommune, efter at barnet eller den unge er blevet anbragt.

Bestemmelsen i § 36 skal ses i sammenhæng med § 35, stk. 4, nr. 1 og 2, i barnets lov. Denne bestemmelse er imidlertid afgrænset til forældremyndighedsindehaveren, og der kan således ikke med hjemmel i § 35 ydes økonomisk støtte til forældre uden del i forældremyndigheden, ligesom møder, som ikke er en del af den konkrete indsats eller anbringelse, efter ministeriets opfattelse falder uden for mulighederne i § 35 i barnets lov.

2.2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Social- og Boligministeriet vurderer, at der er behov for dels at præcisere, at bestemmelsen omhandler børn og unge, og dels at udvide kommunernes mulighed for – men ikke pligt til – at yde støtte til dækning af forældres transportudgifter efter § 36 i barnets lov.

Ministeriet finder, at det vil være hensigtsmæssigt at præcisere, at bestemmelsen vedrører møder om både børn og unge, da det ikke fremgår tydeligt af bestemmelsens ordlyd i dag. Efter ministeriets opfattelse er der tale om en sproglig fejl, som ikke har haft betydning for bestemmelsens anvendelse i praksis.

Ministeriet finder desuden, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide bestemmelsens anvendelsesområde, idet der vil være tilfælde, hvor et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet på et anbringelsessted, og anbringelsesstedet er beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune. Der kan i den forbindelse være tilfælde, hvor møder om barnet eller den unge i forbindelse med anbringelsen afholdes eller med fordel kan afholdes i

barnets eller den unges opholdskommune, herunder på barnets eller den unges anbringelsessted. Det samme kan gøre sig gældende i andre sager om støttende indsatser, herunder eksempelvis i sager, hvor barnet eller den unge modtager en specialiseret indsats på et tilbud, som er beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune, og møder med forældrene afholdes på tilbuddet.

Efter gældende regler er det ikke muligt for kommunen med hjemmel i § 36 i barnets lov at yde økonomisk støtte til dækning af udgifter til forældrenes transport i forbindelse med møder vedrørende barnet eller den unge i tilfælde, hvor møderne ikke afholdes i barnets eller den unges handlekommune. Der kan dog efter § 35, stk. 4, nr. 1 og 2, i barnets lov, ydes økonomisk støtte til dækning af udgifter i forbindelse med støttende indsatser eller anbringelse uden for hjemmet. Denne bestemmelse er imidlertid afgrænset til forældremyndighedsindehaveren, og der kan således ikke med hjemmel i § 35 ydes økonomisk støtte til forældre uden del i forældremyndigheden. Der kan derudover være tvivl om, hvorvidt møder med forældrene kan anses for at være en udgift i forbindelse med en indsats eller en anbringelse, som det er forudsat i § 35, stk. 4. Endvidere fremgår det af § 35, stk. 5, at støtte efter stk. 4 kun kan ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække udgifterne. Denne begrænsning gælder ikke for støtte efter § 36, der således ikke er transbestemt.

Ministeriet finder på den baggrund, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for § 36 for at sikre en udtrykkelig adgang for kommunerne til at dække forældres udgifter til transport til møder om barnet eller den unge i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov, uanset om møderne afholdes i barnets eller den unges handlekommune eller i en anden kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig. Hermed vil der bl.a. kunne tages højde for tilfælde, hvor barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet eller f.eks. modtager behandling på et tilbud, der er beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune, og hvor det som følge heraf kan være relevant at afholde møderne, der hvor barnet eller den unge opholder sig i det daglige. Således vil det ikke være anbringelsesstedets eller tilbuddets geografiske placering, der vil være afgørende for forældrenes muligheder for at få dækket udgifter til transport. Det vurderes således, at det kan være væsentligt af hensyn til barnet eller den unge og forældrenes mulighed for at involvere sig i barnets eller den unges dagligdag og støtte op om formålet med indsatsen, at forældrene gives lige muligheder for at opnå økonomisk støtte til dækning af transportudgifter, uanset om møderne afholdes i barnets eller den unges handlekommune eller i en anden kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig, og uanset om der er tale om en anbringelse eller en støttende indsats efter barnets lov.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere, at § 36 omhandler både børn og unge.

Det foreslås samtidig at udvide kommunalbestyrelsens mulighed for at yde økonomisk støtte efter § 36, således at der fremadrettet vil kunne ydes støtte til dækning af udgifter til transport til møder i barnets eller den unges handlekommune eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil være muligt men ikke en pligt at yde støtte til transport. Det vil dermed være frivilligt for kommunalbestyrelsen at yde støtte til dækning af forældrenes udgifter til transport i forbindelse med møder om barnet eller den unge, uanset om møderne finder sted i barnets eller den unges handlekommune eller i en anden kommune, hvor barnet eller den unge opholder sig. Det vil samtidig blive tydeliggjort, hvilke møder der er omfattet af bestemmelsen, og der vil ske en udvidelse således, at bestemmelsen både vil omfatte møder i forbindelse med anbringelse og støttende indsatser efter barnets lov.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.3. Præcisering af reglerne og udbedring af fejl

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3 i barnets lov, at børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i en række konkrete sager, herunder, jf. § 3, stk. 1, nr. 7, i forbindelse med afgørelser om samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, i barnets lov.

Bestemmelsen indebærer, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 131, at barnet eller den unge kan udøve partsbeføjelser, det vil sige har partsabilitet, i denne type sager, når barnet eller den unge er fyldt 10 år. Det følger også af bemærkningerne til bestemmelsen, at forældremyndighedsindehaverens partsbeføjelser består uafhængigt og ved siden af barnets eller den unges partsbeføjelser, ligesom børn og unges partsstatus og retten til at lade sig repræsentere udøves af forældremyndighedsindehaveren for børn under 10 år og for børn og unge under 18 år i sager om hjælp og støtte efter barnets lov, der ikke er omfattet af § 3.

Det fremgår af § 86, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning. Ifølge bemærkningerne til § 86, stk. 1, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 295, er der tale om en videreførelse af betingelsen fra den tidligere gældende § 41, stk. 1, i serviceloven uden indholdsmæssige ændringer.

Det fremgår af § 87, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet eller den unge passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer barnet eller den unge.

Ifølge bemærkningerne til § 87, stk. 1, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 297, er der tale om en videreførelse af den tidligere gældende § 42, stk. 1, i serviceloven, uden indholdsmæssige ændringer.

Efter § 103 i barnets lov har børn og unge under en anbringelse uden for hjemmet ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner. Efter § 103, stk. 2, kan barnet eller den unge anmode om, at samværet alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet eller den unge, eller om at få suspenderet samværet med forældrene eller netværket i en periode på op til otte uger.

Det fremgår af bemærkningerne til § 103 i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 337, at barnet eller den unge til enhver tid kan fremsætte en anmodning efter § 103, stk. 2. Barnets eller den unges anmodning skal behandles af kommunalbestyrelsen, som skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse om at regulere eller suspendere samværet. En sådan afgørelse vil skulle træffes efter § 104.

Det fremgår af § 104, stk. 2, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen om fornødent skal træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder ud fra barnets eller den unges alder, modenhed og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Ifølge bemærkningerne til § 104, stk. 2, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 340, kan der efter denne bestemmelse bl.a. træffes afgørelse om, at barnets eller den unges samvær med en person fra netværket skal støttes ved, at der er en tredje person til stede. Det kan eksempelvis være relevant, hvis barnet efter § 103, stk. 2, i barnets lov, har fremsat en anmodning om, at barnets eller den unges støtteperson skal være til stede under samværet med en person fra netværket. Støttepersonens tilstedeværelse ved samværet skal i disse tilfælde ses som en støtte for barnet eller den unge. Det fremgår endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke efter § 104, stk. 2, kan fastsætte, at barnets eller den unges samvær

med forældrene skal støttes ved, at der skal være en tredje person til stede under samværet. En sådan afgørelse vil således kræve samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år og skal derfor træffes efter § 104, stk. 3.

Efter § 104, stk. 3, i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældrene og barnet eller den unge skal støttes, ved at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2, barnets eller den unges støtteperson.

En afgørelse om samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, i barnets lov, kan af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven, jf. § 145, stk. 1, nr. 7, i barnets lov.

Det fremgår af § 137, stk. 1, i barnets lov, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat indsatser, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed i kommunen, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Det er forudsat i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 389, at § 137 i sin helhed er en videreførelse af § 155 a, stk. 1, i den dagældende servicelov uden materielle ændringer, men med de redaktionelle ændringer der følger af barnets lov. Efter den dagældende § 155 a i serviceloven, var kommunalbestyrelsen forpligtet til at genvurdere sagen, når den modtog en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede havde iværksat foranstaltninger.

Efter § 143, stk. 1, i barnets lov, kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget træffe foreløbige afgørelser efter en række konkrete bestemmelser i barnets lov, herunder bl.a. § 47 om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, og § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 224 af 6. marts 2024 (herefter voksenansvarsloven), som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Efter § 143, stk. 2, i barnets lov, kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe foreløbige afgørelser efter en række konkrete bestemmelser i henholdsvis barnets lov, voksenansvarsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når det af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Det fremgår af § 143, stk. 4, i barnets lov, at en foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2 snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen skal forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Det er forudsat i bemærkningerne til barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 406-407, at såvel § 143, stk. 1 og 2 og 4, er en videreførelse af retstilstanden fra den dagældende service-lov med de nødvendige konsekvensændringer som følge af barnets lov, herunder at de konkrete foreløbige afgørelser træffes efter barnets lov og ikke serviceloven.

Efter § 214, stk. 1, gælder barnets lov ikke for Færøerne og Grønland. Personer og myndigheder i Færøerne og Grønland er derfor bl.a. ikke omfattet af reglerne om underretningspligt eller om udveksling af personoplysninger, der følger af barnets lov. Det fremgår imidlertid af § 214, stk. 2, i barnets lov, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, og personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet for det offentlige, kan underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, kan have behov for særlig støtte eller har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Det fremgår af bemærkningerne til § 214, stk. 2, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 488, at bestemmelsen indebærer, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv i Danmark, samt personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet for det offentlige, har adgang – men ikke pligt – til at underrette de relevante grønlandske og færøske myndigheder (kommuner). Det gælder, når personen under udøvelsen af sin tjeneste eller hverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til at iværksætte nødvendige indsatser om særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år, som opholder sig i Grønland eller på Færøerne, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Ifølge bemærkningerne til § 214, stk. 2, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 489, har bestemmelsen til formål at medvirke til, at alle børn og unge under 18 år i Rigsfællesskabet får den nødvendige hjælp og støtte, uanset hvilken del af Rigsfællesskabet, de opholder sig i.

2.3.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at der er behov for at foretage en række præciseringer i barnets lov for at sikre tydelige regler om hjælp og støtte efter loven og for at sikre klarhed om sagsbehandlingsreglerne.

Det er ministeriets opfattelse, at der er behov for at foretage en præcisering i form af en ensretning af beskrivelsen af målgruppen for merudgifter til forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller en indgribende kronisk eller langvarig lidelse, samt behov for at foretage en ensretning af beskrivelsen af målgruppen for tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung med betydelig og varigt nedsat funktionsevne. Præciseringen vil betyde, at ordlyden vil være ens i de to bestemmelser i henholdsvis § 86, stk. 1, 2. pkt., og § 87, stk. 1, 2. pkt., i barnets lov.

Det er videre ministeriets opfattelse, at der er behov for at præcisere, hvilke regler der finder anvendelse, når der på baggrund af en anmodning fra barnet herom skal træffes afgørelse om støttet samvær, og afgørelsen ikke vedrører samvær med barnets forældre, for at sikre tydelige rammer for afgørelsen. Det er således ministeriets opfattelse, at det ikke fremgår tydeligt nok af lovteksten, at en sådan afgørelse kan træffes efter den nuværende § 104, stk. 2, i barnets lov, som vedrører tilrettelæggelse af samvær og kontakt generelt.

Det er samtidig ministeriets opfattelse, at begreber og sprogbrug i barnets lov bør være ensartede, da dette medvirker til at sikre tydelige rammer for sagsbehandlingen. Der vurderes derfor at være behov for at foretage ændringer i reglerne om genvurdering af underretninger og om foreløbige afgørelser med henblik på at ensrette sprogbrugen i overensstemmelse med terminologien i barnets lov.

Det er i forlængelse heraf ministeriets opfattelse, at der er behov for at ændre reglerne i § 137, stk. 1, i barnets lov, om genvurdering af underretninger, så de – i overensstemmelse med de tidligere gældende regler herom i § 155 a i serviceloven – omhandler støttende indsatser og anbringelse efter barnets lov samt foranstaltninger iværksat efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Tilsvarende er det ministeriets opfattelse, at der i § 143, stk. 4, i barnets lov, om godkendelse af foreløbige afgørelser, ved en fejl ikke er taget højde for, at begrebet ”foranstaltning” ikke er overført til barnets lov af hensyn til lovforslagets overordnede intention om at undgå stigmatiserende sprogbrug, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 60.

Endelig er det ministeriets opfattelse, at der er behov for at ændre bestemmelserne om fagpersoners adgang til at underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne, for at sikre klare regler for fagpersoners adgang til at sende underretninger fra Danmark til andre dele af rigsfællesskabet.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ensrette sprogbrugen i § 86, stk. 1, 2. pkt., samt § 87, stk. 1, 2. pkt. Ensretningen betyder, at i § 86, stk. 1, 2. pkt., udgår »den indgribende kroniske eller langvarige« mens der i § 87, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »funktionsevne« »eller lidelse«.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at der i § 104 i barnets lov indsættes et nyt stk. 4, hvorefter kommunalbestyrelsen efter anmodning fra barnet efter § 103, stk. 2, om at samværet skal være støttet, kan træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede. En sådan afgørelse kan i dag træffes efter § 104, stk. 2, om end det ikke fremgår tydeligt af lovtæksten, og der vil derfor være tale om en præcisering af gældende ret. Den foreslåede bestemmelse har dermed til formål at tydeliggøre afgørelseskompetencen i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vil imødekomme en anmodning fra barnet efter § 103, stk. 2, om at samvær med personer fra netværket alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet, i lighed med at det efter den nuværende § 104, stk. 3, er tydeligt, at afgørelsen træffes efter denne bestemmelse i tilfælde, hvor barnet ønsker at have en støtteperson med til samvær med forældrene.

Det foreslås som konsekvens heraf, at afgørelser efter det foreslåede nye § 104, stk. 4, i overensstemmelse med gældende regler skal indgå i opregningen af sager, hvor barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, udøver selvstændige partsbeføjelser, jf. § 3 i barnets lov, samt i opregningen af sager, som barnet eller den unge, som er fyldt 10 år, kan indbringe for Ankestyrelsen, jf. § 145, stk. 1, i barnets lov, i lighed med øvrige afgørelser, der kan træffes af kommunalbestyrelsen efter § 104. Der vil således være tale om redaktionelle konsekvensændringer som følge af, at de nuværende bestemmelser i § 104, stk. 2-5, i barnets lov, med den foreslåede ændring bliver § 104, stk. 2-6.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 6, 7 og 11, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at der i § 137, stk. 1, 1. pkt., i barnets lov, foretages en ændring, så det fremgår tydeligt, at genvurdering skal ske, når der modtages en underretning om et barn eller en ung, over for hvem der er iværksat støttende indsatser efter § 32 eller anbringelse efter §§ 46-47 eller 67 i barnets lov og foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den foreslåede ændring har til formål at afgrænse bestemmelsens anvendelsesområde, så det dels bliver tydeligt, at ikke alle former for igangværende indsatser efter barnets lov forudsætter en genvurdering efter reglerne i § 137, stk. 1, i barnets lov, hvis kommunen modtager en underretning om barnet eller den unge, og det dels fremgår klart, at der også skal ske genvurdering af en sag, når der modtages en underretning om et barn eller en ung, hvor der er en igangværende

foranstaltning efter afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet efter reglerne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås videre, at det i bestemmelsen om forelæggelse af foreløbige afgørelser for børne- og ungeudvalget snarest muligt og senest 7 dage efter iværksættelsen i § 143, stk. 4, i barnets lov, foretages en ændring, så det fremgår, at dette gælder, uanset om »indsatsen eller foranstaltningen» er ophørt. Sprogbrugen i bestemmelsen tydeliggøres dermed samtidig, så det fremgår udtrykkeligt, at bestemmelsen både omfatter indsatser efter barnets lov og foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endelig, at § 214, stk. 2, ændres, så det fremgår, at adgangen til efter bestemmelsen at underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne ikke alene gælder ved bekymring for et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, men også hvis barnet eller den unge i øvrigt opholder sig i Grønland eller på Færøerne.

Formålet hermed er at sikre, at der også er adgang for fagpersoner til at fremsende en underretning om børn og unge, som opholder sig i Grønland eller på Færøerne, eksempelvis på et længere ferieophold, eller som ikke har registreret flytning, med henblik på enten at overveje støtte eller sikre beskyttelse af barnet eller den unge mod overgreb.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Når myndigheder behandler sager om særlig støtte efter bestemmelserne i barnets lov og de foreslåede ændringer i lovforslaget, vil behandlingen af personoplysninger som udgangspunkt ske i henhold til bestemmelserne i forvaltningsloven og lov om retssikkerhedsloven, og skal ske inden for rammerne af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 5, stk. 1, litra a, og artikel 6 om behandlingen af personoplysninger.

I § 214, stk. 2, i barnets lov, er der fastsat en særregel, som giver fagpersoner adgang til at underrette kompetente myndigheder i Grønland eller på Færøerne, hvis de under tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, kan have behov for særlig støtte eller har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås en ændring af underretningsreglerne i forhold til Grønland og Færøerne, således

at det ikke er et krav, at der er viden om, at barnet eller den unge under 18 år har bopæl men i stedet ”ophold” i Grønland eller på Færøerne, for at fagpersonen kan underrette.

I den forbindelse skal det bemærkes, at Grønland og Færøerne ikke er medlem af EU og derfor betragtes som tredjelande i databeskyttelsesretlig sammenhæng. Når personoplysninger ønskes overført til et usikkert tredjeland, som f.eks. Grønland eller Færøerne, skal de særlige regler i databeskyttelsesforordningens kapitel V og retshåndhævelseslovens afsnit VII om tredjelandsoverførsler derfor iagttages. Formålet hermed er at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, som forlader EU.

Hvis en offentlig myndighed ønsker at overføre personoplysninger til Grønland eller Færøerne, skal der etableres et overførselsgrundlag. De mulige overførselsgrundlag fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 46.

Hvis en myndighed ønsker at overføre personoplysninger til et usikkert tredjeland, kræves det endvidere, at den dataansvarlige myndighed eller dennes databehandler har givet ”fornødne garantier”, eller at nogle særlige undtagelser finder anvendelse, før oplysningerne må overføres. De forskellige fornødne garantier, som dataansvarlige eller databehandlere skal opfylde, er oplyst i databeskyttelsesforordningens artikel 46, stk. 2 og 3. Herudover giver artikel 49 mulighed for, at der i særlige situationer kan overføres personoplysninger til tredjelande.

Et overførselsgrundlag kan f.eks. være en tilstrækkelighedsafgørelse fra Europa-Kommissionen, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 45. En tilstrækkelighedsafgørelse er udtryk for, at Europa-Kommissionen har vurderet, at det pågældende tredjeland er ”sikkert” forstået på den måde, at tredjelandet i databeskyttelsesretlig henseende sikrer et beskyttelsesniveau, som i det væsentligste svarer til det i EU. Virkningen af dette er, at en dataeksportør i forhold til reglerne om tredjelandsoverførsler uden videre kan overføre personoplysninger til modtagere i tredjelandet, hvis der i øvrigt er hjemmel til behandlingen.

Europa-Kommissionen har for Færøerne truffet en sådan tilstrækkelighedsafgørelse. Afgørelsen omfatter de færøske myndigheder, private virksomheder, organisationer mv., der er omfattet af den færøske persondatalov.

Europa-Kommissionen har ikke truffet en tilstrækkelighedsafgørelse vedrørende Grønland. En overførsel af personoplysninger kræver dermed iagttagelse af reglerne i kapitel V i databeskyttelsesforordningen. Det fremgår bl.a. af forordningens artikel 49, stk. 1, litra d, at der kun kan ske overførsel af personoplysninger hvis overførslen er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser. Endvidere kan der ske overførsel af personoplysninger efter artikel 49, stk. 1, litra f, hvis overførslen er nødvendig for at beskytte den registrerede eller andre personers vitale interesser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre ændringer i statens eller regionernes økonomi. Forslaget om udvidelse af § 3 og § 145, stk. 1, i barnets lov om partsbeføjelser og klageadgang for børn og unge, der er fyldt 10 år, i forhold til social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov, forventes at indebære merudgifter i begrænset omfang for kommunerne. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal DUT-forhandles med KL.

Forslaget forventes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for hverken stat, kommuner eller regioner.

Social- og Boligministeriet har overvejet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget i lyset af, at lovforslaget primært har til formål at skabe større klarhed om retstilstanden i forhold til støtte til børn og unge i udsatte positioner og for børn og unge med funktionsnedsættelse.

Princip nr. 2 om digital kommunikation indebærer, at lovgivningen skal understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder. Lovforslaget fastsætter ikke regler om, hvordan og i hvilket omfang myndighederne kommunikerer digitalt eller fysisk med børn og unge med særlige behov og deres familier.

Lovforslaget indebærer enkelte forslag, som udvider anvendelsesområdet for enkelte bestemmelser. Det gælder forslaget om at fastsætte adgang for børn og unge, der er fyldt 10 år, til at klage over en afgørelse om social stofmisbrugsbehandling. Det gælder også forslaget om udvidelsen af adgangen for kommunerne til at kunne dække forældres udgifter til transport i forbindelse med møder, når der er iværksat en støttende indsats eller en anbringelse. Forslagene ændrer imidlertid ikke på, at der er tale om et område, hvor der skal foretages en konkret og individuel vurdering i hver sag som grundlag for kommunalbestyrelsens afgørelse. Det vurderes således, at princip nr. 3 om at muliggøre automatisk sagsbehandling fraviges ved det foreslåede lovforslag. Afgørelser efter barnets lov beror generelt i høj grad på en skønmæssig vurdering, hvor barnets eller den unges samlede situation iagttages efter belysning af forholdene omkring barnet eller den unge. Kommunernes sagsbehandling i forhold til børn og unge i udsatte positioner understøttes dog digitalt.

For så vidt angår princip nr. 4 om ensartede begreber og genbrug af data vil lovforslaget medføre en ensretning af begreber og sprogbrug i overensstemmelse med intentionen bag barnets lov om at gøre op med stigmatiserende begreber, som vurderes at medvirke til at sikre klarere rammer om sagsbehandlingen. Foruden denne tydeliggørelse, vurderes lovforslaget ikke at have betydning for eksisterende begreber og genbrug af data, herunder for eksisterende nationale statistikker på børne- og ungeområdet.

Lovforslaget indebærer ikke regler om deling af data med betydning for princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling.

For så vidt angår princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur er det forudsat i lovforslaget, at den eksisterende fællesoffentlige infrastruktur, herunder CPR, NemID, MitID (eller et eventuelt fremtidigt tilsvarende elektronisk identifikationsmiddel) og Digital Post vil blive benyttet.

Endelig vurderes lovforslaget ikke at indeholde nye processkrav, som vil være til hinder for en effektiv it-anvendelse, herunder i forbindelse med kontrol og dermed forebyggelse af snyd, som følger af princip nr. 7.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører positive administrative konsekvenser for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 1 og 10, om partsbeføjelser og en udtrykkelig adgang for børn og unge, der er fyldt 10 år, til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om social stofmisbrugsbehandling. Lovforslaget vurderes herudover ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 15. august 2024 til den 13. september 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Ankestyrelsen, BUPL-Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Statistik, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Psykologforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Datatilsynet, De Anbragtes Vilkår, De Danske Børnehuse, De Private Sociale Tilbud / Landsorganisationen for sociale tilbud (LOS), Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, Det færøske Justitsministerium, Det færøske ministerium for Børn og Uddannelse, Det færøske ministerium for Sociale Anliggender og Kultur, Det grønlandske Departement for Børn og Unge, Det grønlandske departement for Sociale anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender, Dommerfuldmægtigforeningen, Domsstolsstyrelsen, FABU, FADD - Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Fonden for Socialt Ansvar, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Foreningen Far, ForældreLANDSforeningen (FBU), For Lige Vilkår, Institut for Menneskerettigheder, Joannahuset, Justitia, KL, Kommunaldirektørforeningen, Kvininfo, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Lev Uden Vold, Livsværk, Lægeforeningen, Mandecentret, Mentorbarn, Mødrehjælpen, Plejefamiliernes Landsforening, Politiforeningen, Red Barnet, Red Barnet Ungdom, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for etniske minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Selveje Danmark, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Social- og Boligstyrelsen, Socialt Leder Forum, SUMH – Sammenslutningen af Unge med Handicap, TABUKA, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ungdommens Røde Kors, Ungdomskriminalitetsnævnet, UNICEF Danmark, Ungdomsringen, Vestre Landsret og Østre Landsret.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre begrænsede merudgifter i 2025 og frem i kommunerne for så vidt angår partshøring og udvidede klagemuligheder for børn og unge i sager om social stofmisbrugsbehandling.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om partsbeføjelser og klageadgang for børn og unge, der er fyldt 10 år, i forhold til afgørelser efter § 33, vil indebære positive administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 33 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene skal iværksætte social behandling, jf. § 101, stk. 1, i serviceloven, af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, der medfører, at barnet eller den unge ikke kan fungere i forhold til familie, uddannelse, arbejde eller skole. Det fremgår af § 33, stk. 2, i barnets lov, at en afgørelse om stofmisbrugsbehandling efter stk. 1 træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Det fremgår af § 3 i barnets lov, at børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i følgende sager 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, 5) behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, 8) ungestøtte efter §§ 114-116 og opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år, og 9) sager, der behandles efter §§ 142, 143, 146-148 og 151. Hermed kan barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, i sager vedrørende de nævnte indsatser mv. udøve partsbeføjelser, det vil sige have partshabilitet. Det indebærer, at barnet eller den unge kan udøve egne rettigheder i de anførte sager og kan klage over afgørelser, anmode om partsaktindsigt m.v.

Det bemærkes, at forældremyndighedsindehaverens partsbeføjelser består uafhængigt og ved siden af barnets eller den unges partsbeføjelser, ligesom børn og unges partsstatus og

retten til at lade sig repræsentere udøves af forældremyndighedsindehaveren for børn under 10 år og for børn og unge under 18 år i sager om hjælp og støtte efter barnets lov, der ikke er omfattet af § 3.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 1, i barnets lov, efter nr. 1 indsættes som nyt nummer 2 »social stofmisbrugsbehandling efter § 33.«

Med forslaget vil børn og unge, der er fyldt 10 år, få partsbeføjelser i sager, hvor der træffes afgørelse om social stofmisbrugsbehandling efter § 33. Hermed vil barnet eller den unge i denne type sager kunne udøve partsbeføjelser i lighed med eksempelvis sager om støttende indsatser efter § 32, stk. 1, eller anbringelse uden for hjemmet efter § 46 i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil sikre, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, vil have partshabilitet, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov. Det indebærer, at barnet eller den unge fra denne alder vil kunne udøve egne rettigheder i disse sager og herunder selv kunne klage f.eks. over et afslag på social stofmisbrugsbehandling og kunne anmode om partsaktindsigt.

Den foreslåede ændring vil dermed sikre, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, vil få samme rettigheder i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33, som gør sig gældende i sager om sammenlignelige indsatser efter barnets lov, herunder sager om behandling af barnet eller den unge som led i en støttende indsats efter § 32.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 3 i barnets lov, at børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i følgende sager 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, 5) behandling og uddannelse m.v. efter

§ 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, 8) ungestøtte efter §§ 114-116 og opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år, og 9) sager, der behandles efter §§ 142, 143, 146-148 og 151.

Efter § 3 i barnets lov kan barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, i sager vedrørende de nævnte indsatser mv. hermed udøve partsbeføjelser, det vil sige have partshabilitet. Det indebærer, at barnet eller den unge kan udøve egne rettigheder i de anførte sager og kan klage over afgørelser, anmode om partsaktindsigt m.v.

Forældremyndighedsindehaverens partsbeføjelser består uafhængigt og ved siden af barnets eller den unges partsbeføjelser, ligesom børn og unges partsstatus og retten til at lade sig repræsentere udøves af forældremyndighedsindehaveren for børn under 10 år og for børn og unge under 18 år i sager om hjælp og støtte efter barnets lov, der ikke er omfattet af § 3.

Det foreslås, at i § 3, nr. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 1, vil blive nr. 8, ændres »stk. 2-4« til »stk. 2-5«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at børn og unge ligesom i dag vil kunne udøve partsbeføjelser i sager, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at barnets eller den unges støtteperson skal være til stede ved samvær mellem barnet eller den unge og netværket efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede ændring er således en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 104, som udskiller kommunalbestyrelsens hjemmel til på baggrund af en anmodning fra barnet eller den unge at træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede, fra det nuværende § 104, stk. 2, i barnets lov. Hermed vil afgørelseskompetencen blive tydeliggjort i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ønsker at imødekomme en anmodning fra barnet efter § 103, stk. 2, og anmodningen vedrører, at samvær med netværket alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet eller den unge.

Med den foreslåede bestemmelse sikres, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, også fortsat kan udøve partsbeføjelser i denne type afgørelser i lighed med andre sager efter § 104 i barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at regulere barnets eller den unges samvær med forældre eller netværk. Der er tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 6, som ikke indebærer materielle ændringer i forhold til gældende retstilstand.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, og til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 36 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan yde støtte til dækning af udgifter til forældres transport i forbindelse med møder i barnets handlekommune.

Bestemmelsen er afgrænset til møder, der finder sted i barnets handlekommune. Det fremgår ikke af bestemmelsens ordlyd, om reglerne også finder anvendelse i forbindelse med møder i den unges handlekommune.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med adgangen til økonomisk støtte efter § 35 i barnets lov, hvor der kan ydes økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, herunder udgifter i forbindelse med en støttende indsats, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække udgifterne.

Det foreslås, at i § 36 ændres »barnets handlekommune« til »barnets eller den unges handlekommune eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter denne lov«.

Den foreslåede ændring vil sikre adgang for kommunerne til at dække forældres udgifter til møder andre steder end i barnets handlekommune, når mødet afholdes i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov. Samtidig vil det blive præciseret, at bestemmelsen også finder anvendelse i forbindelse med møder i den unges handlekommune, eller der hvor den unge opholder sig. For så vidt angår den foreslåede præcisering er det ministeriets opfattelse, at der er tale om en sproglig fejl i de gældende regler, som ikke har haft betydning for forvaltningen af reglerne i praksis, idet reglerne om støttende indsatser og økonomisk støtte generelt omfatter både børn og unge, hvilket bestemmelsens ordlyd i øvrigt også indikerer.

Den foreslåede ændring vil kunne indebære en udvidelse af kommunalbestyrelsens mulighed for at yde økonomisk støtte efter bestemmelsen. Kommunalbestyrelsen vil således – som efter gældende ret – kunne yde støtte til dækning af forældrenes udgifter til transport i forbindelse med møder i barnets eller den unges handlekommune. Som noget nyt vil kommunalbestyrelsen også kunne yde økonomisk støtte til forældrene til dækning af udgifter til transport i forbindelse med møder der, hvor barnet eller den unge opholder sig. Forslaget vil samtidig indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne yde støtte til dækning af forældrenes udgifter til transport, når møderne afholdes i forbindelse med både en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov. Der vil være tale om en adgang for kommunerne, men ikke en pligt til at yde støtte til befordring i disse tilfælde, og det er dermed frivilligt for kommunen, om de ønsker at anvende bestemmelsen.

Med forslaget vil det således være muligt for kommunalbestyrelsen at yde støtte til dækning af forældrenes udgifter til transport i forbindelse med møder om barnet eller den unge, uanset om møderne finder sted i barnets eller den unges handlekommune eller i en anden kommune, hvor barnet

eller den unge opholder sig. Adgangen til økonomisk støtte vil ikke være afgrænset til forældremyndighedsindehaveren, men vil også gælde forældre uden del i forældremyndigheden, i det omfang forælderen deltager i møder om barnet eller den unge i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov.

Hermed vil bestemmelsen bl.a. kunne anvendes i tilfælde, hvor et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet på et anbringelsessted, og anbringelsesstedet er beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune. I den forbindelse kan der være situationer, hvor møder om barnet eller den unge afholdes eller med fordel kan afholdes i barnets eller den unges opholdskommune, herunder på barnets eller den unges anbringelsessted.

Bestemmelsen vil imidlertid ikke være afgrænset til sager om anbringelse uden for hjemmet. Bestemmelsen vil også kunne anvendes i sager om støttende indsatser efter barnets lov, eksempelvis i sager hvor barnet eller den unge modtager en specialiseret indsats på et tilbud, som er beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges handlekommune, og det er hensigtsmæssigt, at møder afholdes på tilbudet, f.eks. som led i opfølgningen på indsatsen.

Den foreslåede ændring vil således indebære en udvidelse af, hvornår kommunerne har mulighed for at yde økonomisk støtte, idet bestemmelsen oprindeligt var tiltænkt situationer, hvor der var tale om møder i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet, jf. Folketingstidende, 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 268.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med adgangen til økonomisk støtte efter § 35 i barnets lov. I modsætning til § 35 vil adgangen til økonomisk støtte efter den foreslåede ændring af § 36 i barnets lov imidlertid ikke være transbestemt, og økonomisk støtte efter § 36 vil være afgrænset til møder, hvor § 35 er afgrænset til udgifter i forbindelse med støttende indsatser eller anbringelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 86, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter til forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller en indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.

Det foreslås, at i § 86, stk. 1, 2. pkt., udgår »kroniske eller langvarige«.

Det foreslåede vil indebære, at målgruppebeskrivelsen for støtte efter barnets lov §§ 86 og 87 vil være enslydende i de to bestemmelser i henholdsvis § 86, stk. 1, 2. pkt., og § 87,

stk. 1, 2. pkt., jf. også den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 5. Med det foreslåede vil der være overensstemmelse mellem beskrivelsen af målgruppen i § 86, stk. 1, 1. pkt. og § 86, stk. 1, 2. pkt, Præciseringen indebærer således ikke en materiel ændring, men er udelukkende en sproglig ændring.

Til nr. 5

Det fremgår af § 87, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet eller den unge passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer barnet eller den unge.

Det foreslås, at i § 87, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »funktionsevne« »eller lidelse«.

Det foreslåede vil indebære, at målgruppebeskrivelsen for støtte efter barnets lov §§ 86 og 87 vil være enslydende i de to bestemmelser i henholdsvis § 86, stk. 1, 2. pkt., og § 87, stk. 1, 2. pkt. Dermed ensrettes ordlyden af de to bestemmelser.

Den foreslåede præcisering vil tydeliggøre, at den sproglige forskel mellem de to bestemmelser ikke i sig selv afspejler en forskel i målgrupperne for de to bestemmelser. Det bemærkes, at modtagerne af hjælpen i de to bestemmelser ikke er ens, da der knytter sig forskellige betingelser til de to bestemmelser. Med den foreslåede præcisering vil der være overensstemmelse mellem beskrivelsen af målgruppen i § 87, stk. 1, 1. pkt. og § 87, stk. 1, 2. pkt. Præciseringen indebærer således ikke en materiel ændring, men er udelukkende en sproglig præcisering. Da målgruppebeskrivelsen i § 87, stk. 1, 1. pkt., i gældende ret nævner de målgrupper, der med præciseringen fremover også vil fremgå af § 87, stk. 1, 2. pkt., er det vurderingen, at uklarheden i § 87, stk. 1, 2. pkt., ikke har haft betydning for målgruppen for bestemmelsen.

Til nr. 6

Det fremgår af § 103, stk. 1, i barnets lov, at barnet eller den unge under en anbringelse uden for hjemmet har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner. Barnet eller den unge har ret til, at kommunalbestyrelsen inddrager barnets eller den unges holdning til omfang, rammer og sted for samværet m.v.

Det fremgår af § 103, stk. 2, i barnets lov, at barnet eller den unge kan anmode om, at samværet alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet eller den unge, eller om at få suspenderet samværet med forældrene eller netværket i en periode på op til otte uger.

Det fremgår af § 104, stk. 2, i barnets lov, at kommunalbe-

styrelsen om fornødent skal træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder ud fra barnets eller den unges alder, modenhed og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Det fremgår af bemærkningerne til barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 340, at kommunalbestyrelsen efter § 104, stk. 2, bl.a. kan træffe afgørelse om, at samvær med netværket skal støttes ved, at der er en støtteperson til stede, herunder barnets eller den unges støtteperson efter anmodning fra barnet, jf. § 103, stk. 2. Det fremgår dog ikke eksplicit af ordlyden af § 104, stk. 2.

Der er imidlertid en tydelig afgørelseskompetence i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vil imødekomme en anmodning fra barnet eller den unge efter § 103, stk. 2, om at barnets eller den unges støtteperson skal være til stede under samvær med forældrene. Det fremgår således af § 104, stk. 3, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen med samtykke fra forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 15 år, kan træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2, barnets eller den unges støtteperson.

Det foreslås, at i § 104 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke »Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning i henhold til § 103, stk. 2, træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede.«

Med den foreslåede bestemmelse vil kommunalbestyrelsens hjemmel til at træffe afgørelse i tilfælde, hvor kommunen vil imødekomme barnets eller den unges anmodning om at have en støtteperson til stede ved samvær med netværket, blive tydeliggjort. Efter gældende ret kan kommunalbestyrelsen træffe en sådan afgørelse efter § 104, stk. 2, om end det ikke fremgår tydeligt af bestemmelsens ordlyd.

Der vil med forslaget ikke være materielle ændringer i forhold til gældende ret, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 340. Kommunalbestyrelsen vil således i lighed med efter gældende ret kunne træffe afgørelse om, at barnets eller den unges samvær med en person fra netværket skal støttes ved, at der er en tredje person til stede. Det vil være relevant, hvis barnet efter § 103, stk. 2, har fremsat en anmodning om, at barnets eller den unges støtteperson skal være til stede under samværet med en person fra netværket. Støttepersonens tilstedeværelse ved samværet vil i så fald skulle ses som en støtte for barnet eller den unge. Der er således alene tale om en tydeliggørelse af afgørelseskompetencen.

Bestemmelsen vil være afgrænset til samvær med netvær-

ket. I lighed med efter gældende ret vil kommunalbestyrelsen således ikke efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsætte, at barnets eller den unges samvær med forældrene skal støttes ved, at der skal være en tredje person til stede under samværet. En sådan afgørelse vil kræve samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år og vil skulle træffes efter § 104, stk. 3, i barnets lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 104, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge barnets eller den unges samvær og kontakt med familie og netværk under en anbringelse.

Det fremgår af § 104, stk. 2, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen om fornødent skal træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet, af § 104, stk. 3, i barnets lov at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om støttet samvær mellem barnet eller den unge og forældrene og af § 104, stk. 4, i barnets lov at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra barnet eller den unge kan træffe afgørelse om suspension af samværet.

Det fremgår af § 104, stk. 5, 1. pkt., i barnets lov, at der ikke efter stk. 2 kan træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver 4. uge, jf. dog stk. 4.

Det foreslås, at i § 104, stk. 5, 1. pkt., der med lovforslagets § 1, nr. 6, vil blive stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 4« til »stk. 5«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 104, som udskiller kommunalbestyrelsens hjemmel til på baggrund af en anmodning fra barnet eller den unge at træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede, fra det nuværende § 104, stk. 2, i barnets lov. Da det nuværende stk. 4 dermed vil blive stk. 5, er det nødvendigt at ændre henvisningen i § 104, stk. 5, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil således ikke indebære ændringer i forhold til gældende ret.

Til nr. 8

Det fremgår af § 137, stk. 1, i barnets lov, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat indsatser, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed i kommunen, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Det foreslås, at i § 137, stk. 1, 1. pkt., ændres »indsatser« til »støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46,

47 eller 67 i denne lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet».

Med den foreslåede ændring, vil det fremgå tydeligt af bestemmelsen, hvornår der er tale om en igangværende indsats, der er omfattet af de særlige regler for behandling af en underretning i § 137, stk. 1, i barnets lov.

Den foreslåede ændring vil indebære rettelse af en fejl, idet det ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 389, var intentionen, at der med bestemmelsen skulle være tale om en videreførelse af dagældende retstilstand uden materielle ændringer, men med de redaktionelle ændringer der følger af barnets lov.

Ved en fejl er der med bestemmelsens ordlyd imidlertid ikke taget højde for, at servicelovens begreb ”foranstaltninger” er erstattet af begrebet ”indsatser” i barnets lov, hvilket indebærer en upræcis afgrænsning og dermed også kan indebære en udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring vil dermed indebære, at det vil blive tydeligt, at bestemmelsen finder anvendelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat en støttende indsats efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i barnets lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Den foreslåede ændring vil dermed indebære, at f.eks. forebyggende indsatser efter § 30 i barnets lov, økonomisk støtte efter § 35 i barnets lov eller handicapkompenserende støtte efter kapitel 8 i barnets lov ikke vil være omfattet af de særlige regler for genvurdering af en sag på baggrund af en underretning.

Fejlen vurderes ikke at have haft betydning for kommunernes anvendelse af bestemmelsen i praksis, idet det har fremgået af bemærkningerne til bestemmelsen og ministeriets vejledning, at der ikke har været tiltænkt ændringer i bestemmelsen med indførelsen af barnets lov i forhold til de tidligere gældende regler i § 155 a i serviceloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af § 143, stk. 1, i barnets lov, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter §§ 23 og 40, § 42, stk. 4, § 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i barnets lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Det fremgår af § 143, stk. 2, at formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf.

§ 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, kan træffe foreløbige afgørelser efter § 40, § 42, stk. 4, og §§ 67 eller 105 i barnets lov, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Det fremgår endvidere af § 143, stk. 4, i barnets lov, at en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 1 og 2, snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen skal forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Det foreslås, at i § 143, stk. 4, indsættes efter »om« »indsatsen eller«.

Den foreslåede ændring har til formål at rette en fejl i sprogbugen i bestemmelsen og dermed tydeliggøre bestemmelsens anvendelsesområde.

Ifølge bemærkningerne til § 143, stk. 4, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 407, var det intentionen, at der med bestemmelsen skulle være tale om en videreførelse af dagældende retstilstand uden materielle ændringer, men med de redaktionelle ændringer, der fulgte af barnets lov. Ved en fejl er der med bestemmelsen ikke taget højde for, at begrebet ”foranstaltning” ikke anvendes i barnets lov af hensyn til lovforslagets overordnede intention om at undgå stigmatiserende sprogbrug, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 60. Det fremgår imidlertid tydeligt af bestemmelsens ordlyd i § 143, stk. 1, at reglerne om foreløbige afgørelser generelt også omfatter konkrete indsatser efter barnets lov, hvorfor det ikke vurderes, at fejlen reelt har haft en betydning for anvendelsen af reglerne i praksis.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det vil fremgå af bestemmelsen, at en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 1 og 2, snarest muligt og senest inden syv dage efter iværksættelsen af afgørelsen vil skulle forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om indsatsen eller foranstaltningen er ophørt. Den foreslåede ændring vil dermed indebære, at der både tages højde for foreløbige afgørelser om indsatser efter barnets lov samt foreløbige afgørelser om foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 143, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af § 33, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene skal iværksætte

social behandling, jf. § 101, stk. 1, i serviceloven, af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, der medfører, at barnet eller den unge ikke kan fungere i forhold til familie, uddannelse, arbejde eller skole. Det fremgår af § 33, stk. 2, at en afgørelse om stofmisbrugsbehandling efter stk. 1 træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, har efter barnets lov ikke adgang til at klage over en afgørelse efter § 33 i barnets lov.

Det fremgår således af § 145 i barnets lov, at følgende afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, 5) behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, og 8) ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Det foreslås, at der i § 145, stk. 1, efter nr. 1 indsættes som nyt nummer 2 »social stofmisbrugsbehandling efter § 33.«

Med forslaget vil barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, få udtrykkelig ret til at klage over en afgørelse om social stofmisbrugsbehandling efter § 33. Forslaget vil således indebære en udvidelse af barnets eller den unges klagemuligheder efter barnets lov i forhold til gældende retstilstand.

Forslaget vil indebære, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, vil kunne indbringe afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere i overensstemmelse med gældende ret skulle støtte barnet eller den unge i at udnytte sine klagemuligheder.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvormed der foreslås en tilsvarende udvidelse af barnets eller den unges partsbeføjelser efter § 3 i barnets lov, således at børn og unge, der er fyldt 10 år, vil kunne udøve partsbeføjelser i sager om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov.

Forslaget vil således ligestille barnets eller den unges rettigheder i sager om social stofmisbrugsbehandling med barnets eller den unges rettigheder i sager om bl.a. støttende indsatser efter § 32, herunder behandling efter § 32, stk. 1, nr. 5, og med anbringelse uden for hjemmet efter § 46 i barnets lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af § 145, stk. 1, i barnets lov, at følgende afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, 5) behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, og 8) ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Det foreslås, at i § 145, stk. 1, nr. 7, der med lovforslagets § 1, nr. 10, vil blive nr. 8, ændres »stk. 2-4« til »stk. 2-5«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i § 1, nr. 6, hvormed det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 104 i barnets lov, hvorved det nuværende stk. 4 og 5 bliver stk. 5 og 6.

Der er således tale om en konsekvensrettelse, der ikke vil indebære ændringer i gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af § 145, stk. 1, i barnets lov, at følgende afgørelser af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedsloven 1) indsatser efter § 32, stk. 1, 2) børne- og ungepålæg efter § 39, 3) anbringelse uden for hjemmet efter § 46, 4) valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, 5) behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2, 6) hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, 7) samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4, og 8) ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Det fremgår af § 145, stk. 2, at i det omfang at afgørelsen efter stk. 1, nr. 5 og 8, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne indbringes for Ankestyrelsen.

Det foreslås, at i § 145, stk. 2, ændres »nr. 5 og 7« til »nr. 6 og 8«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af et nyt nr. 2 om social stofmisbrugsbehandling i § 145, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Da den nuværende stk. 1, nr. 5 og 7, dermed vil blive nr. 6 og 8, er det nødvendigt at ændre henvisningen i § 145, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil således ikke indebære ændringer i forhold til gældende ret.

Til nr. 13

Det fremgår af § 214, stk. 1, i barnets lov, at barnets lov ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 214, stk. 2, i barnets lov, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, og personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet for det offentlige, kan underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, kan have behov for særlig støtte eller har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Bestemmelsen indebærer, at offentligt ansatte som f.eks. fagpersoner i skoletandpleje, pædagoger og lærere i kommunale daginstitutioner eller folkeskolen kan sende en underretning om bekymring for barnets eller den unges forhold, når der er tale om forhold omfattet af § 214, stk. 2, i barnets lov. Tilsvarende gør sig gældende for personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet, herunder læger, der ikke er offentligt ansatte, personale på selvejende børne- og ungehjem, krisecentre mv.

Det fremgår således af bemærkningerne til § 214, stk. 2, i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23, 2. samling, tillæg A, L 93 som fremsat, side 488, at bestemmelsen gælder, når en person under udøvelsen af sin tjeneste eller hverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til at iværksætte nødvendige indsatser om særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år, som opholder sig i Grønland eller på Færøerne, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Efter gældende ret er bestemmelsen afgrænset til at gælde ved bekymring for et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, hvilket indebærer en utilsigtet indsnævring af bestemmelsen i forhold til bemærkningerne.

Det foreslås, at i § 214, stk. 2, ændres »har bopæl« til »opholder sig«.

Den foreslåede ændring vil indebære en udvidelse af bestemmelsens mulige anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring vil indebære, at bestemmelsen udvides, så adgangen til at underrette også vil finde anvendelse, når bekymringen vedrører et barn eller en ung under 18 år, der opholder sig i Grønland eller på Færøerne, uden at der

er viden om, at barnet eller den unge har fast bopæl på Færøerne eller i Grønland. Bestemmelsen indebærer ikke en pligt, men en adgang til at underrette.

Underretningen vil skulle fremsendes til de relevante myndigheder i en grønlandsk eller færøsk kommune. Underretningen vil kunne indeholde oplysninger om barnets eller den unges personlige forhold, herunder oplysninger om de forhold, der giver anledning til bekymring.

I forhold til overførsel af personoplysninger til Grønland bemærkes, at dette vil skulle ske efter de gældende databeskyttelsesregler, og vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bemærkes, at Grønland i relation til overførsel af personoplysninger betragtes som et usikkert tredjeland efter databeskyttelsesforordningen. For nærmere om overvejelser i forhold til overførsel af personoplysninger til Grønland, henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.

I forhold til overførsel af personoplysninger til Færøerne bemærkes ligeledes, at dette vil skulle ske efter de gældende databeskyttelsesregler, og vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bemærkes videre, Europa-Kommissionen har truffet tilstrækkelighedsafgørelse i forhold til Færøerne, som derfor er et sikkert tredjeland i relation til overførsel af personoplysninger, jf. artikel 45 i databeskyttelsesforordningen. Behandling og overførsel af personoplysninger til Færøerne vil således kunne ske inden for reglerne i kapitel II i databeskyttelsesforordningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.

Den foreslåede ændring skal sikre, at der vil kunne tages højde for, at man som underretter ikke nødvendigvis vil have viden om, hvor barnet eller den unge har bopæl. På samme måde vil der kunne tages højde for situationer, hvor et barn eller en ung opholder sig i Grønland eller på Færøerne, men barnet eller den unge formelt vil have bopæl i Danmark eller et tredjeland. Det afgørende i forhold til barnet eller den unge vil således være, at kompetente myndigheder vil have mulighed for at handle på en bekymring, der hvor barnet opholder sig.

Den foreslåede ændring vil således medvirke til, at alle børn og unge under 18 år i Rigsfællesskabet vil kunne få den nødvendige hjælp og støtte, uanset hvilken del af Rigsfællesskabet de opholder sig i.

Adgangen for fagpersoner til at underrette efter § 214 i barnets lov trådte i kraft 1. januar 2024 med barnets lov. Efter ministeriets opfattelse har bestemmelsen om fagpersoners mulighed for at underrette færøske og grønlandske myndigheder kun været anvendt i meget begrænset omfang. Ministeriet har ikke kendskab til, at der ikke har været mulighed for at underrette i tilfælde, hvor underretter ikke havde sikker viden om, hvor barnet eller den unge, hvis forhold gav anledning til bekymring, havde bopæl.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 og 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen i § 9 i retssikkerhedsloven regulerer, hvilken kommune der er handlekommune for voksne. Udgangspunktet fremgår af § 9, stk. 1, 2. pkt., hvorefter handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Reglerne i § 9, stk. 3, er en undtagelse hertil.

Af § 9, stk. 3, fremgår, at handlekommunen for en borger mht. sager efter serviceloven og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. (herefter almenboligloven), i særlige situationer vedbliver at være den samme, selvom borgeren får bopæl eller sædvanligt ophold i en anden kommune. Bestemmelsen finder anvendelse, når borgeren har fået ophold i en boform efter §§ 107-110 eller 192 i serviceloven, i en bolig efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i almenboligloven, på en institution under sygehusvæsenet, på et indkvarteringssted under Udlændingestyrelsen, på en institution under Kriminalforsorgen eller i en bolig eller boform m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med en af de forannævnte boformer m.v. Det er et krav for, at bestemmelsen finder anvendelse, at borgerens handlekommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren har fået ophold i den pågældende boform m.v.

Bestemmelsen i § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven finder ikke anvendelse for sager efter barnets lov, herunder heller ikke sager efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov. Bestemmelsen i § 29, stk. 1, i barnets lov, vedrører gratis familieorienteret rådgivning til bl.a. kommende forældre. Bestemmelsen i § 32, stk. 5, i barnets lov, vedrører støttende indsatser til kommende forældre.

Det foreslås, at det i § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven efter »efter lov om social service« indsættes », efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen i § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven vil regulere handlekommuneforholdet i de i bestemmelsen anførte situationer mht. sager efter serviceloven, efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov.

Ændringen vil således f.eks. betyde, at når en kommende forælder tager ophold på et krisecenter efter § 109 i serviceloven i en anden kommune end den kommende forælders hidtidige handlekommune, vil den hidtidige handlekommune fortsat være handlekommune i sager efter serviceloven og som noget nyt i sager om støtte til den kommende forælder efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 9 a i retssikkerhedsloven regulerer, hvilken kommune der er handlekommune for børn. Udgangspunktet fremgår af § 9 a, stk. 1, hvorefter handlekommunen for et barn under 18 år er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, jf. dog § 9 a, stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Det foreslås, at det i § 9 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven efter »18 år« indsættes », herunder et ufødt barn,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil fremgå af § 9 a, stk. 1, at handlekommunen for et ufødt barn, er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter serviceloven, jf. dog § 9 a, stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Den foreslåede ændring vil skulle sikre, at bestemmelserne i § 9 a i retssikkerhedsloven også fastsætter, hvilken kommune der er handlekommune for et ufødt barn. Behovet for tydeliggørelsen er blevet aktualiseret af, at der med ikrafttrædelsen af barnets lov pr. 1. januar 2024 er blevet hjemmel til at træffe afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet inden barnets fødsel.

Til § 3

Det foreslås med *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025. Det foreslås med *stk. 2*, at den foreslåede ændring i § 1, nr. 1 og 10, ikke skal finde anvendelse for afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov, der er truffet inden lovens ikrafttræden. Det foreslås videre, at for sådanne afgørelser finder de nuværende regler anvendelse.

Det foreslåede stk. 2 vil betyde, at børn og unge, der er fyldt 10 år, ikke vil kunne udøve partsbeføjelser og ikke vil kunne klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om social stofmisbrugsbehandling, når afgørelsen er truffet af kommunalbestyrelsen før den 1. januar 2025, det vil sige før de foreslåede ændringer af reglerne i § 3 og § 145, stk. 1, i barnets lov, er trådt i kraft.

Herved sikres, at der ikke opstår tvivl om, hvorvidt afgørelser, der er truffet før den 1. januar 2025, hvor klagefristen ikke er udløbet, vil kunne påklages både af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, og af forældremyndighedsindehaveren, ligesom det sikres, at barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, i forbindelse med afgørelsen vejledes om adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelse.

De foreslåede ændringer vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da barnets lov og retssikkerhedsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 3. Børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i følgende sager:

- 1) Indsatser efter § 32, stk. 1.
- 2) Børne- og ungepålæg efter § 39.
- 3) Anbringelse uden for hjemmet efter § 46.
- 4) Valg af anbringelsessted efter § 52.
- 5) Behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2.
- 6) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1.
- 7) Samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4.
- 8) Ungestøtte efter §§ 114-116 og opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.
- 9) Sager, der behandles efter §§ 142, 143, 146-148 og 151.

§ 36. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan yde støtte til dækning af udgifter til forældres transport i forbindelse med møder i barnets handlekommune.

§ 86. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.

Stk. 2-5. ---

§ 87. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet eller den unge passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer barnet eller den unge.

Stk. 2-4. ---

§ 104. ---

1. I § 3 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.

2. I § 3, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »stk. 2-4« til: » stk. 2-5«.

3. I § 36 ændres »barnets handlekommune« til: »barnets eller den unges handlekommune eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter denne lov«.

4. I § 86, stk. 1, 2. pkt., udgår »den indgribende kroniske eller langvarige«.

5. I § 87, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »funktionsevne«: »eller den indgribende lidelse«.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder ud fra barnets eller den unges alder, modenhed og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældrene og barnet eller den unge skal støttes, ved at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2, barnets eller den unges støtteperson.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning efter § 103, stk. 2, træffe afgørelse om at suspendere samvær mellem barnet eller den unge og forældrene eller netværket op til 8 uger.

Stk. 5. Der kan ikke efter stk. 2 træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver fjerde uge, jf. dog stk. 4. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børne- og ungeudvalget efter § 105.

§ 137. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat indsatser, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed i kommunen, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Stk. 2-4. ---

§ 143. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter §§ 23 og 40, § 42, stk. 4, § 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i denne lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Stk. 2. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe foreløbige afgørelser efter § 40, § 42, stk. 4, og §§ 67 eller 105 i denne lov, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Stk. 3. ---

6. I § 104 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning i henhold til § 103, stk. 2, træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes ved, at barnets eller den unges støtteperson er til stede.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 104, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 4« til »stk. 5«.

8. I § 137, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »indsatser« til »støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i denne lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet«.

Stk. 4. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 5-8. ---

§ 145. Følgende afgørelser kan af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:

- 1) Indsætter efter § 32, stk. 1.
- 2) Børne- og ungepålæg efter § 39.
- 3) Anbringelse uden for hjemmet efter § 46.
- 4) Valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1.
- 5) Behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2.
- 6) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1.
- 7) Samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-4.
- 8) Ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Stk. 2. I det omfang afgørelsen efter stk. 1, nr. 5 og 7, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 3. ---

§ 214. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, og personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet for det offentlige, kan underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år, der har bopæl i Grønland eller på Færøerne, kan have behov for særlig støtte eller har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Stk. 3-4. ---

§ 9. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndig-

9. I § 143, stk. 4, indsættes efter »om« »indsatsen eller«.

10. I § 145, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.«

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

11. I § 145, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.

12. I § 145, stk. 2, ændres »nr. 5 og 7« til »nr. 6 og 8«.

13. I § 214, stk. 2, ændres »har bopæl« til »opholder sig«.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 329 af 9. april 2024, § 9 i lov nr. 661 af 11. juni 2024 og § 3 i lov nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 3, indsættes efter »efter lov om social service«: », efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov«.

hed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) indkvarteringssteder under Udlændingestyrelsen,
- 5) institutioner under Kriminalforsorgen eller
- 6) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-5.

Stk. 4-13. ---

§ 9 a. Handlekommunen for et barn under 18 år er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, jf. dog stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Stk. 2-12. ---

2. I § 9 a, stk. 1, indsættes efter »18 år«: », herunder et ufødt barn,«.